

ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕΟΥ ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΥ «ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΑΔΗ» ΣΤΟ «ΒΑΡΟΥΣΙ» ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΥΡΤΩΣ ΧΡΟΝΑΚΗ
ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ : ΕΛΕΝΗ ΚΑΝΕΤΑΚΗ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2008

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΑΔΗ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ (ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ)

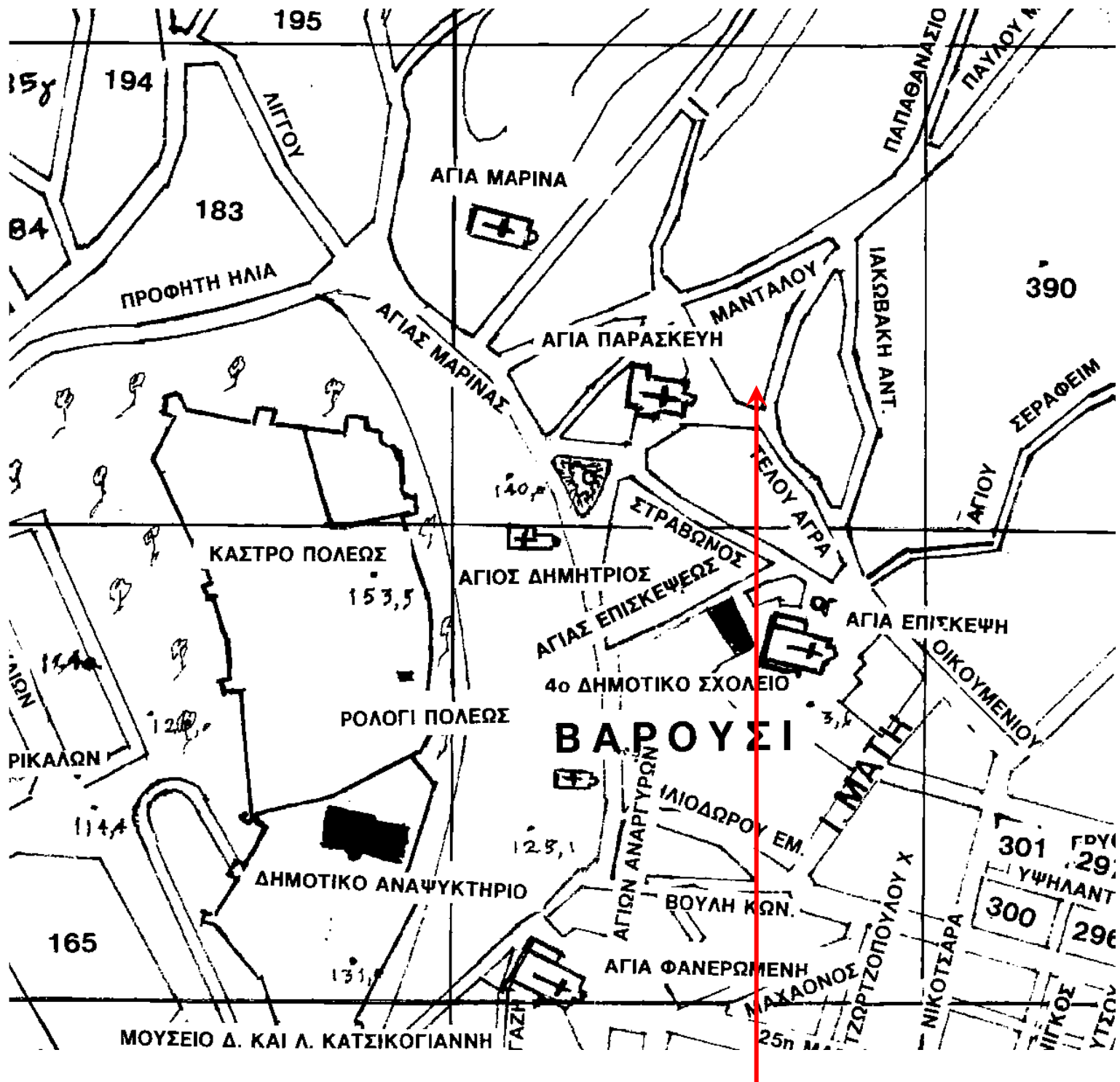

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Απόσπασμα χάρτου της Πόλης των Τρικάλων
- Απόσπασμα Ρυμοτομικού Σχεδίου
- Υπουργική Απόφαση χαρακτηρισμού ως Ιστορικού Διατηρητέου Μνημείου του Αρχοντικού Αναγνωστιάδη
- ΦΕΚ 602/Β/12-8-93
- ΦΕΚ 201/Δ/5-4-79
- Τεχνική Περιγραφή υφιστάμενης κατάστασης και των προτεινομένων επεμβάσεων
- Μεθοδολογία ανάπλασης του κτιρίου

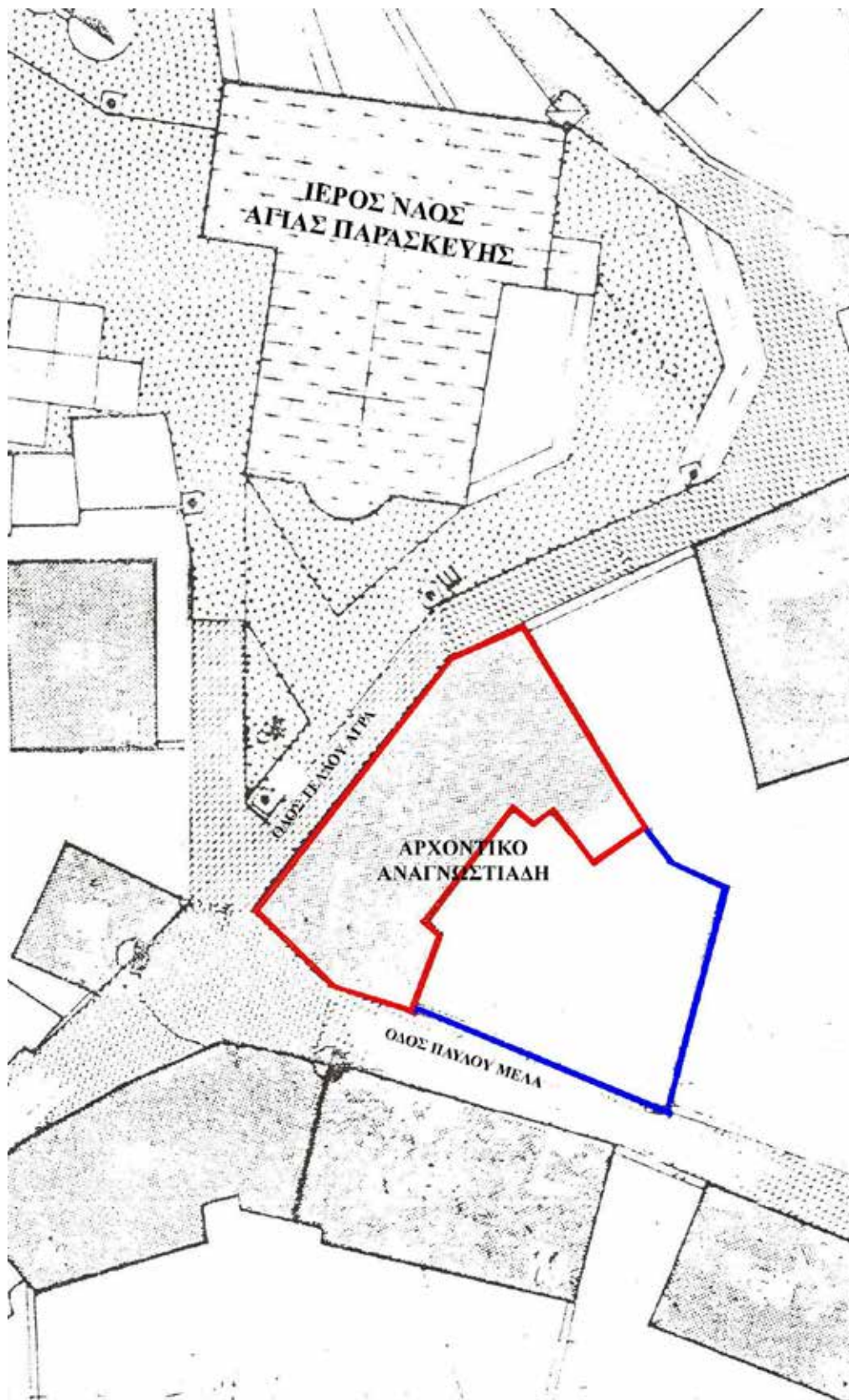
(Σελίδες 22)

Απόσπασμα Χάρτου της Πόλης των Τρικάλων

Προσδιορισμός θέσης Αρχοντικού Αναγνωστιάδη

Απόσπασμα Ρυμοτομικού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΛΑΪΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Αθήνα, 14 Ιουλίου 1993

Αριθμ. πρωτ.

ΥΠΠΟ/ΔΙΠΛΗ/Γ/1282/37725

Ταχ. Δ/νση : Ερμού 17

Ταχ.Κώδικας: 101 86

Πληροφορίες: Β. Αλεκτορίδου

Τηλέφωνο : 32 32 611

ΚΟΙΝ: 1. Υπηρεσία Εθν. Τυπογραφείου

Τμήμα Δημοσιευτέας Ύλης

(με την παράκληση να δημοσιευθεί

στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να μας αποσταλεί το ΦΕΚ)

2. 5η Εφορεία Νεωτ. Μνημείων

Μεταμορφώσεως 41 και Ανθ.Γαζή

380 01 Βόλος

ΘΕΜΑ: Χαρακτηρισμός ως ιστορικού
διατηρητέου μνημείου του αρχοντικού
Αναγνωστιάδη, στο Βαρούσι Τρικάλων
με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια
ιδιοκτησίας του.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις α) του Ν. 1558/85 "περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων" που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/ΤΑ/26-7-85
β) του άρθρου 52 του Ν. 5351/1932 "περί Αρχαιοτήτων"
γ) του Ν. 1469/50 "περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830"
δ) του Π.Δ. 941/77 "περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ"
ε) του Ν. 1943/91 "περί εκσυγχρονισμού της οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, αναβάθμιση του Προσωπικού της και άλλες συναφείς διατάξεις" που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 50/ΤΑ/11-4-91
2. Την Απόφαση Υ 1953/8-1-93 "περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Πολιτισμού Καλλιόπη Α. Μπουρδάρα η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 3/Β/11-1-93
3. Την Διυπουργική Απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/11535/10-3-92 "Παράλληλη άσκηση αρμοδιοτήτων από τον Υπουργό Πολιτισμού και τους Προϊσταμένους Υπηρεσιών του ίδιου Υπουργείου" ΦΕΚ 210/Τ3/24-3-92)
4. Το Π.Δ. 161/26-4-84 (ΦΕΚ 54/Α/30-4-84) "περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ"
5. Όλα τα στοιχεία του φακέλου
6. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με αριθμό 6/4-3-93

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο το Αρχοντικό Ανιγνωστιάδη στο Βαρούσι Τρίκαλων, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας του, διότι αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα της παραδοσιακής Αρχιτεκτονικής του περασμένου αιώνα στα Τρίκαλα, σημαντικό για την μελέτη της εξέλιξης της Αρχιτεκτονικής στην περιοχή της Δ. Θεσσαλίας και μαζί με τα γειτονικά του κτίρια αποτελεί ένα ενδιαφέρον πολεοδομικό και Αρχιτεκτονικό σύνολο.

Εσωτερική διανομή

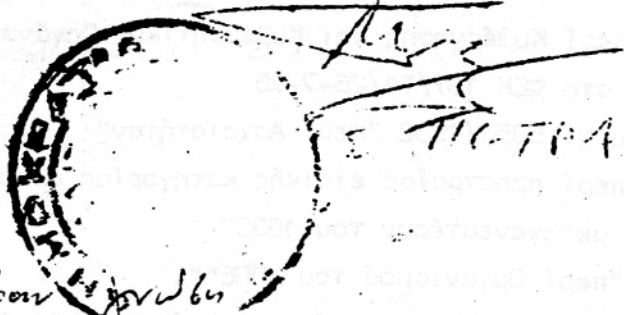
- 1. ΔΙΛΑΠ/Γ (20)
- 2. ΔΠΚΑΝΜ (2)
- 3. Β. Κουζέλη

Η Υφυπουργός

Καλλιόπη Α. Μπουρδάρα

Ακριβές αντίγραφο

Ο Προϊστάμενος Γραμματείας

- Χ. Κουλιανού
- Ε. Κλάιν
- Σ. Ραϊδρι
- Α. Καλαμπαλιάνη
- Σ. Μουλλιάδης
- Α. Ζαΐβιου
- Ε. Πουλιανίτου
- Β. Χαλιδάκης
- Χ. Μιχαήλ
- Χ. Παυλοπούλου
- Χ. Γεωργίου

- Α. Αρτίβου
- Γ. Δαβιλάκης
- Κ. Σουφλιά
- Α. Κομπούρα
- Χ. Ζβιούβι
- Ε. Μήμια
- Η. Ράχος
- Σ. Κοφογιάννη
- Π. Σουινιάδης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

Αρ. Φύλλου 602

12 Αυγούστου 1993

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Πολιτογράφηση Αλλογενούς αλλοδαπής	1
Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβούλου στην Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία (Μ.Ε.Α.) στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.	2
Μερική Ανάκληση της 83347/4.4.1952 απόφασης του Υπουργού των Οικονομικών.	3
Ανάκληση της 321604/15.12.1962 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών.	4
Ανάθεση της διαχείρισης του Κρατικού Παιδικού Σταθμού Καρπερού Γρεβενών στην Τράπεζα της Ελλάδας.	5
Προσθήκη διατάξεως στον Κανονισμό «Περί προϋποθέσεων παροχής κατοικίας και δανείων υπό του Ο.Ε.Κ.».	6
Καθορισμός Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου που επιδιώκουν πολιτιστικούς σκοπούς.	7
Διορισμός Διοικητικού Συμβουλίου στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας (ΣΕΦ).	8
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του οινοποιείου Μπαμεδάκη ιδιοκτησίας «Ι. Μπουτάρη και Υιός ΑΑΟΒΕΕ» στις Κάτω Αρχάνες Ηρακλείου Κρήτης	9
Επέκταση της υπουργικής απόφασης ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/3368/6913/10.2.93 με την οποία χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο ο ανεμόμυλος ιδ. Χρ. Βαχλιώτη και Μ. Κουτσουμπέλη στη θέση «Ποταμιά» στο Κουφονήσι Ν. Κυκλάδων και ορισμός ζώνης προστασίας του σε ακτίνα 30 μ. περιμετρικά από αυτόν	10
Χαρακτηρισμός ως έργου τέχνης και ιστορικού διατηρητέου μνημείου του κτιρίου στην οδό Κερασούτσος 26 και Κορωνοίου στην Αθήνα	11
Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του αρχοντικού Αναγνωστιάδη, στο Βαρούσι Τρικάλων με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια ιδιοκτησίας του	12
Μεταστέγαση παρ/τος Ωδείου «Ν. Σκαλκώτας» στα Κάτω Πατήσια	13
Κήρυξη Ι.Μ. Κανδήλας Μαντινείας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου	14

Τροποποίηση της 29126/25.5.93 απόφαση Νομάρχης Αθηνών 15

Διορθώσεις σφαλμάτων

Διόρθωση σφάλματος στην ΥΠΠΟ/ΔΙΟΙΚ/Β/30365/14.6.93 απόφαση της Υπουργού Πολιτισμού 16

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. Φ.9654/8997/93 (1)

Πολιτογράφηση Αλλογενούς αλλοδαπής

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Με την αριθ. Φ.9654/8997/93/17.7.1993 απόφαση του Υπουργείου Εσωτερικών έγινε δεκτή η από 14.4.1992 αίτηση πολιτογράφησης της αλλογενούς αλλοδαπής ΜΑΛΕΤΕΣΤΑ Ντόϊνας, συζ. Θεοδώρου, για απόκτηση της Ελληνικής Ιθαγένειας.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 17 Ιουλίου 1993

Με εντολή Υπουργού

Ο Γεν. Γραμματέας

ΝΙΚ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ

Αριθ. 248 (2)

Σύσταση Γραφείου Νομικού Συμβούλου στην Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία (Μ.Ε.Α.) στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 39 του Ν.1884/90 «Διαρρυθμίσεις στην έμμεση φορολογία και άλλες διατάξεις» (Α' 81), με το οποίο ανασυνεστήθη το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

2. Τις διατάξεις του Β.Δ. 6/1961 «Περί Οργανισμού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους» (Α' 5), που επανεφέρθηκαν σε ισχύ με το άρθρο 39 του Ν.1884/90.

3. Την διάταξη του άρθρου 39 παρ. Δ εδ. γ του Ν. 1947/91 «Απλούστευση των φορολογικών διαδικασιών και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 70).

τέο μνημείο που χρειάζεται ειδική κρατική προστασία σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1469/50, το κτίριο στην οδό Κερασούντος 26 και Κορώναιου, στην Αθήνα, διότι πρόκειται για εκλεκτικιστικό κτίριο με αξιόλογα αρχιτεκτονικά και μορφολογικά στοιχεία, σημαντικό για τη μελέτη της ιστορίας της Αρχιτεκτονικής.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 19 Ιουλίου 1993

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΛΛΙΟΠΗ Α. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1282/37725 (12)

Χαρακτηρισμός ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου του αρχοντικού Αναγνωστιάδη, στο Βαρούσι Τρικάλων με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια ιδιοκτησίας του.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α) Του Ν. 1558/85 «περί Κυβέρνησης και Κυβερνητικών Οργάνων» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 137/τ.Α'/26.7.85.

β) Του άρθρου 52 του Ν. 5351/1932 «περί Αρχαιοτήτων».

γ) Του Ν. 1469/50 «περί προστασίας ειδικής κατηγορίας οικοδομημάτων και έργων τέχνης μεταγενεστέρων του 1830».

δ) Του Π.Δ. 941/77 «περί Οργανισμού του ΥΠΠΕ».

ε) Του Ν. 1943/91 «περί εκσυγχρονισμού της οργάνωσης και λειτουργίας της Δημόσιας Διοίκησης, αναβάθμιση του προσωπικού της και άλλες συναφείς διατάξεις» που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 50/τ.Α'/11.4.91».

2. Την απόφαση Υ 1968/8.1.93 «περί ανάθεσης αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Πολιτισμού Καλλιόπη Α. Μπουρδάρη» η οποία δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 3/Β/11.1.93.

3. Την Διύπουργική απόφαση ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/11536/10.3.92 «Παράλληλη άσκηση αρμοδιοτήτων από τον Υπουργό Πολιτισμού και τους Προϊσταμένους Υπηρεσιών του ίδιου Υπουργείου» (ΦΕΚ 210/τ.Β'/24.3.92).

4. Το Π.Δ. 161/26.4.84 (ΦΕΚ 54/Α/30.4.84) «περί ανακατανομής αρμοδιοτήτων των Υπουργείων ΥΠΠΕ-ΥΧΟΠ».

5. Όλα τα στοιχεία του φακέλλου.

6. Την ομόφωνη γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτ. Μνημείων με αριθμό 6/4.3.93, αποφασίζουμε:

Χαρακτηρίζουμε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο το Αρχοντικό Αναγνωστιάδη στο Βαρούσι Τρικάλων, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο του στα όρια της ιδιοκτησίας του, διότι αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα της παραδοσιακής Αρχιτεκτονικής του περασμένου αιώνα στα Τρίκαλα, σημαντικό για τη μελέτη της εξέλιξης της Αρχιτεκτονικής στην περιοχή της Δ. Θεσσαλίας και μαζί με τα γειτονικά του κτίρια αποτελεί ένα ενδιαφέρον πολεοδομικό και αρχιτεκτονικό σύνολο.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 14 Ιουλίου 1993

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑΛΛΙΟΠΗ Α. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΚΑΤΕΧΝ/Δ/38582 (13)

Μεταστέγαση παρ/τος Ωδείου «Ν. Σκαλκώτας» στα Κάτω Πατήσια.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Το Ν. 1558/85 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα».

2. Το Π.Δ/γμα 941/77 «Περί οργανισμού του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών».

3. Το Β.Δ/γμα 16/66 «Περί ιδρύσεως ιδιωτικών μουσικών ιδρυμάτων».

4. Την αρ. ΚΑΤΕΧΝ/Δ/22835/921/6.7.93 απόφασή μας «χορήγηση αδειας ιδρύσεως και λειτουργίας παρ/τος του Ωδείου «Νίκος Σκαλκώτας» στα Κ. Πατήσια» (ΦΕΚ 760/τ.Β'/12.10.82).

5. Την αρ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 απόφαση «μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού και δικαιώματος υπογραφής «με εντολή Υπουργού» στους Γεν. Γραμματείς, Γεν. Δ/ντές και Προϊσταμένους των Δ/νσεων Τμημάτων και Γραφείων της Κ.Υ. του ΥΠΠΟ (ΦΕΚ Β' 987/28.11.91).

6. Το από 25.6.93 πρακτικό αυτοψίας της Επιτροπής Ελέγχου Κτιρίων Σχολών Χορού και Μουσικής στην Α. Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχ/των.

7. Την από 31.5.93 αίτηση του Γεωργίου Παζαίτη με τα συνημμένα δικαιολογητικά, αποφασίζουμε:

1. Εγκρίνουμε τη μεταστέγαση του παρ/τος Κάτω Πατησιών του Ωδείου «Ν. Σκαλκώτας» από την οδό Αγ. Παρασκευής 55 στην οδό Πατησιών και Αστυπαλαίας 2.

2. Στην αίθουσα ομαδικής διδασκαλίας δεν επιτρέπεται η φοίτηση περισσότερων των δεκαπέντε (15) σπουδαστών.

3. Από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Η απόφαση αυτή να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 16 Ιουλίου 1993

Με εντολή υπουργού
Ο Διευθυντής
Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

Αριθ. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Β1/Φ30/27527/533 (14)

Κήρυξη Ι.Μ. Κανδήλας Μαντινείας ως ιστορικού διατηρητέου μνημείου.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Την αρ. ΥΠΠΟ/ΓΝΟΣ/49095/30.10.91 Υ.Α. (ΦΕΚ 987/Β/28.11.91) και ΦΕΚ 17/Β/16.1.91, για μεταβίβαση αρμοδιοτήτων Υπουργού στους Γενικό Γραμματέα κ.λπ.

2. Τις διατάξεις του Κ.Ν. 5351/32 «Περί Αρχ/των άρθρο 52.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1979

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
201

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως έκτασης 14.980 τετραγωνικών μέτρων για το διπλασιασμό σιδηροδρομικής γραμμής στο τμήμα μεταξύ Οινόης—Τανάγρας (Σταθμός Οινόης έως χλμ. 76—847). 1
- Περί κηρύξεως ως αναδασωτέας έκτασης εις τὸν Ν. Εύρωτανας. 2

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Περί χαρακτηρισμού ως παραδοσιακού τμήματος τῆς πόλεως Τρικάλων καὶ καθορισμοῦ ειδικῶν ὄρων καὶ περιορισμῶν δομῆσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ. 3

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

- Περί καθορισμοῦ ὁρίων τοῦ οἰκισμοῦ Πινακοχωρίου ποῦ προϋπάρχει τοῦ ἔτους 1923 καὶ δὲν ἔχει σχέδιο ρυμοτομίας στὸ Ν. Λευκάδας. 4

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Ἄριθ. 2980 (1)

- Περί αναγκαστικῆς απαλλοτριώσεως έκτασης 14.980 τετραγωνικῶν μέτρων γιὰ τὸ διπλασιασμὸ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς στὸ τμήμα μεταξύ Οινόης—Τανάγρας (Σταθμὸς Οινόης ἐως χλμ. 76—847).

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπόψη:

1. Τῆς διατάξεως τοῦ 797/1971 Ν. Δ/τος «περὶ αναγκαστικῶν απαλλοτριώσεων», σὲ συνδυασμὸ μὲ τῆς διατάξεως τοῦ Β.Δ. 139/1971 «περὶ ἀρμεδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν τινῶν απαλλοτριώσεων».
2. Τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 7 παρ. 1 τοῦ 647/1970 Ν. Δ/τος «περὶ ἰδρύσεως Ὄργανισμοῦ Σιδηροδρόμων Ἑλλάδος».
3. Τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 7 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 532/72 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν «περὶ ἰδρύσεως τοῦ Ο.Σ.Ε. ἰσχυρῶν διατάξεων».
4. Τὸ ἀριθ. 3921/81/1.3.1979 ἔγγραφο τοῦ Ἰπουργεῖου Συγκοινωνιῶν, ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε ἀναγκαστικὰ ἀπαλλοτριωτέα λόγῳ δημοσίας ὠφέλειας, δηλαδή γιὰ τὸ διπλασιασμὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἸΑθηνῶν—Θεσσαλονίκης στὸ τμήμα μεταξύ Οί-

νόης—Τανάγρας (Σταθμὸς Οινόης ἐως χλμ. 76—847) ἔκτασι συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 14.980 τετραγωνικῶν μέτρων, ὅπως αὐτὴ ἀπεικονίζεται μὲ κόκκινη περιβάλλουσα γραμμὴ στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα μὲ ἀριθ. 644/1978 καὶ τὸν κτηματολογικὸ πίνακα, ποῦ ἔχουν θεωρηθεῖ ἀρμόδια ἀπὸ τὸ Δ/ντὴ τοῦ Ἰπουργεῖου Συγκοινωνιῶν—Γεν. Διεύθυνση Μεταφορῶν.

Ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ποῦ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ: 1) Λειβαδίτης Κων/νος τοῦ Ἰωάννου, 2) Λειβαδίτης Στυλιανὸς τοῦ Ἰωάννου κλπ. (Σύνολο 33).

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ καὶ μὲ δαπάνης τοῦ Ο.Σ.Ε.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λεβάδεια, 16 Μαρτίου 1979

Ὁ Νομάρχης
Α. ΚΑΖΟΓΛΗΣ

Ἄριθ. 293

(2)

Περί κηρύξεως ως ἀναδασωτέας ἐκτάσεως εἰς τὸν Νομὸν Εύρωτανας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει:

1. Τῆς διατάξεως: α) Τοῦ ἀρθροῦ 117 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, β) τῶν ἀρθρῶν 188, 191 τοῦ Ν.Δ. 86/69 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».
2. Τῆς ὑπ' ἀριθ. 204809/761/24.2.78 καὶ 248110/4396/13.12.78, διαταγῆς τοῦ Ἰπουργεῖου Γεωργίας.
3. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2/5.2.79 ἔγγραφο τῆς Φιλοδασικῆς Ἐπιτροπῆς Καρπενησίου, μὲ τὸ ὁποῖον προτείνεται νὰ κηρυχθῆ ὡς ἀναδασωτέα δασικὴ ἔκτασις ἀποφιλωθεῖσα παρανόμως κατὰ τὰ ἔτη 1960—1962 καὶ ἡ ὁποία:
 - α) εἶναι δημοσία δασικὴ ἔκτασις.
 - β) εἶναι ἐμβαδοῦ, ἐξακοσίων πενήντα ἑνὸς τ.μ. (0,651) στρεμ.
 - γ) εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν «Λακούλα» περιοχῆς Κοινότητος Ραπτοπούλου.
 - δ) Παρίσταται εἰς διάγραμμα ἀποτελοῦν ἀνεπίσπαστον τμήμα τῆς παρουσῆς, περικλειομένης ὑπὸ τῆς ὀριγογραμμῆς ΑΒΓΔΕΖ, ἀπορασίζομεν:

Κηρύσσομεν τὴν ὡς ἄνω ἔκτασιν, ὡς ἀναδασωτέαν.

Ἡ παρούσα δημοσιευθεῖτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῆ 7 Φεβρουαρίου 1979

Ὁ Νομάρχης
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΙΟΥΠΚΙΟΛΗΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περί χαρακτηρισμού ως παραδοσιακού τμήματος τής πόλεως Τρικάλων και καθορισμού ειδικών όρων και περιορισμών δομήσεως τών οικοπέδων αυτού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

1. Τās διατάξεις του από 17 Ιουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περί σχεδίων πόλεων κ.λ.π.», ως μεταγενεστέρως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν και ειδικώτερον τών άρθρων 9 και 10 (παρ. 2) αυτού.

2. Το Ν.Δ. 8/1973 «περί Γ.Ο.Κ.», ως έτροποποιήθη δια του Ν.Δ. 205/1974 (Φ.Ε.Κ. 363Α) και ειδικώτερον τών άρθρων 68(παρ. 1 και 3), 69(παρ. 1 και 3), 70(παρ.1), 79(παρ. 1,2,3,4,5) και 80(παρ. 1 και 12) αυτού.

3. Την παρ. 6 του αυτού ως άνω άρθρου 79 του Ν.Δ. 8/1973 «περί Γ.Ο.Κ.», ως αντικαταστάθη δια τής παρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 622/1977 (Φ.Ε.Κ. 171Α).

4. Την υπ' αριθμ. ΕΔ2α/04/20/Φ.Θ. 2.1.1./31.1.1979 κοινήν απόφασιν του Πρωθυπουργού και Υπουργού Δημ. Έργων «περί αντικαταστάσεως τής υπ' αριθμ. ΕΔ2α/04/59/Φ.Θ.2.1.1/1978 αποφάσεως «περί μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων του Υπουργού Δημ. Έργων εις τον Υφυπουργόν του αυτού Υπουργείου» (ΦΕΚ 106/Β).

5. Την από 15.10.1978 έκθεσιν τής Δ/σεως Παραδοσιακών Οικήσιμων και Περιβάλλοντος του Υπουργείου Δημ. Έργων.

6. Την υπ' αριθμ. 18/1979 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας προτάσει του επί τών Δημοσίων Έργων Υφυπουργού, άπεφασίσαμεν :

Άρθρον 1.

Χαρακτηρισμός.

Χαρακτηρίζεται δια του παρόντος, ως παραδοσιακό το τμήμα τής πόλεως Τρικάλων το περικλειόμενον δι' έρυθράς διακεκομμένης γραμμής ως εμφανίζεται εις τό, υπό του Γενικού Δ/ντου Οικήσιμου τεθεωρημένον δια τής υπ' αρ. Γ. 2911/1979 πράξεως αυτού σχετικόν πρωτότυπον διάγραμμα υπό κλίμακα 1 : 5000, του όποιου συνοπτικόν αντίτυπον δημοσιεύεται μετά του παρόντος.

Άρθρον 2.

Όροι δομήσεως.

Οί όροι και περιορισμοί δομήσεως τών οικοπέδων του χαρακτηριζόμενου δια του άρθρου 1 του παρόντος ως παραδοσιακού τμήματος, καθορίζονται κατά τομείς Α και Β εμφανιζόμενους εις το αυτό έν άρθρω 1 του παρόντος διάγραμμα, ως κατωτέρω :

1. Τομείς Α

α) Έλάχιστον πρόσωπον : δώδεκα (12) μέτρα

Έλάχιστον βάθος : δέκα όκτώ (18) μέτρα

Έλάχιστον έμβαδόν : τριακόσια (300) μ2

β) Κατά παρέκκλισιν από του προηγούμενου έδαφίου (α) θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα τά οικόπεδα με τās διαστάσεις και τό έμβαδόν τά όποια είχαν κατά την 2α Ιουλίου 1968 ήμέραν δημοσιεύσεως του από 15 Ιουνίου 1968 Β. Δ/τος «περί καθορισμού τών όρων και περιορισμών δομήσεως τών οικοπέδων τών κειμένων έντός τών νομίμως ύφισταμένων πρό του έτους 1923 οικισμών τών στερουμένων έγκειριμένου ρυμοτομικού σχεδίου» (ΦΕΚ 111Δ).

γ) Όσαύτως θεωρούνται κατά παρέκκλισιν άρτια και οικοδομήσιμα τά οικόπεδα τά όποια μέχρι δημοσιεύσεως του παρόντος Διατάγματος έχουν :

Έλάχιστον πρόσωπον : όκτώ (8) μέτρα

Έλάχιστον βάθος : δώδεκα (12) μέτρα

Έλάχιστον έμβαδόν : εκατόν πενήντα (150) μ2

2. Τομείς Β

α) Έλάχιστον πρόσωπον : είκοσι πέντε (25) μέτρα

Έλάχιστον βάθος : τεσσαράκοντα (40) μέτρα

Έλάχιστον έμβαδόν : δύο χιλιάδες (2000) μ2

β) Κατά παρέκκλισιν από του προηγούμενου έδαφίου θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα τά οικόπεδα με τās διαστάσεις και τό έμβαδόν τά όποια είχαν κατά την 2α Ιουλίου 1968 ήμέραν δημοσιεύσεως του ως άνω από 15.6.1968 Β.Δ. (Φ Ε Κ 111Δ).

3. Επί άμφοτέρων τών τομέων Α και Β καθορίζονται και οί κάτωθι όροι και περιορισμοί δομήσεως.

α) Ός οικοδομικόν σύστημα τών οικοπέδων όρίζεται τό τών πτερύγων.

Η Έπιτροπή ένασκήσεως Αρχιτεκτονικού Έλέγχου (Ε Ε Α Ε) δύναται να μεταβάλλη την θέσιν τής οικοδομής έντός του οικοπέδου, εάν τουτο κριθί άπαραίτητον δια λόγους διατηρήσεως παλαιάς οικοδομής, συνθέσεως όγκων, έφαρμοσθέντος συστήματος δομήσεως και έν γένει προβολής ή διατηρήσεως του παραδοσιακού χαρακτήρος του περιβάλλοντος χώρου.

Πρός τουτο ή Ε.Ε.Α.Ε. δύναται να χορηγεί προέγκρισιν επί ύποβαλλομένων προσχεδίων.

β) Μέγιστον ποσοστόν καλύψεως τών οικοπέδων έξήκοντα επί τοίς εκατόν (60 %) τής επιφανείας αυτών.

Η μεγίστη καλυπτομένη επιφάνεια υπό του κτιρίου δύναται να ίσούται προς τό 100 % τής όλης επιφανείας του οικοπέδου αυτού έφ' όσον αύτη δέν υπερβαίνει τά 80 μ2 ανά όροφον.

Η μεγίστη καλυπτομένη επιφάνεια οικοπέδου επιφανείας μεγαλύτερας τών 300 μ2 δέν δύναται να υπερβαίνη τά 150 μ2 ανά όροφον.

Η μεγίστη καλυπτομένη επιφάνεια οικοπέδου έμπιπτοντος εις τον τομέα Β, δέν δύναται να υπερβαίνη τά 180 μ2 ανά όροφον.

γ) Ό συντελεστής δομήσεως όρίζεται εις 1,20.

δ) Ό μέγιστος έπιτρεπόμενος αριθμός όρόφων τών οικοδομών όρίζεται εις δύο (2), άνεξαρτήτως πλάτους όδοϋ.

ε) Το μέγιστον ύψος τών οικοδομών όρίζεται εις έπτά και ήμισυ (7,50) μέτρα μετρούμενον από τό ύψηλότερον σημείον τής τομής του περιγράμματος τής κατόψεως του κτιρίου με τό φυσικόν ή τό διαμορφωμένον έδαφος.

Η οικοδομή δέν δύναται να υπερβαίνη λόγω κλίσεως του έδάφους τό ύψος τών έννά (9) μέτρων εις οίονδήποτε σημείον τής.

Η Ε.Ε.Α.Ε. δύναται να έπιφέρη μικράς εκτάσεως μεταβολάς κατά την κρίσιν τής εις τά ως άνω ύψη, έφ' όσον τουτο άπαιτείται δια την προσαρμογήν του κτιρίου εις τά πρότυπα του άμέσου περιβάλλοντός του, άνευ υπερβάσεως του αριθμού τών όρόφων.

στ) Υπεράνω του μεγίστου ύψους τής οικοδομής έπιτρέπεται μόνον ή κατασκευή στέγης με κλίσεις 25 % έως 30 % κατά τά παραδοσιακά πρότυπα.

Εις περίπτωσιν κατασκευής κλειστής δεξαμενής αύτη τοποθετείται έντός τής στέγης.

Οί ιδιοκτήται τών υπάρχόντων κτισμάτων τά όποια στεγάζονται με δώμα ύποχρεούνται να καλύψουν με στέγη έντός δύο έτών, από τής δημοσιεύσεως του παρόντος.

ζ) Ός γραμμή δομήσεως όρίζεται τό κοινόν όριον μεταξύ τών οικοπέδων και τών κοινοχρήστων χώρων.

ζα) Εάν ή ύφισταμένη κατάσταση έχει δημιουργήσει κανόνα ως προς την θέσιν τής γραμμής δομήσεως τών κτιρίων (ύπαρξις προκηπίου), τό νέο κτίριο τοποθετείται συμφώνως προς τον κανόνα.

ζβ) Εις περίπτωσιν συγχρόνου άντιμετωπίσεως τών άναφερομένων εις τά άνωτέρω έδάφια ζ και ζα, περι τής θέσεως τής γραμμής δομήσεως άποφάνεται ή Ε.Ε.Α.Ε.

ζγ) Είς περίπτωσιν άνεγέρσεως οίκοδομής, εις θέσιν κτιρίου, ύφισταμένου κατά την δημοσίευσιν του παρόντος, άποδεικνυομένου διά φωτογραφιών φερουσών βεβαίωσιν χρονολογίας ύπό του Προέδρου τής Κοινότητος ή τής άστυνομικής άρχής, αύτη κατά κανόνα τοποθετείται, κατά τόν δυνατόν εις τήν θέσιν τής παλαιάς, δυναμένη να τοποθετηθῆ εις άλλην θέσιν μόνον κατόπιν έγκρίσεως τής Ε.Ε.Α.Ε.

ζδ) Είς περίπτωσιν άνεγέρσεως νέας οίκοδομής εις θέσιν κατεδαφισθείσης πρό τής δημοσιεύσεως του παρόντος, παλαιάς παραδοσιακού χαρακτήρος οίκοδομής, αύτη κατά την κυρίαν ύψιν αύτης τοποθετείται εις τήν θέσιν τής παλαιάς άποδεικνυομένης ταύτης δ.ά φωτογραφιών, θεωρουμένων ως εις τό έδάφιον δ αναφέρεται, και διά σχεδίων. Άλλως ή τοποθέτησις τής οίκοδομής θά γίνεται κατά την κρίσιν τής Ε.Ε.Α.Ε.

ζε) Άπαγορεύεται ή κατασκευή κτιρίων επί ύποστηλωμάτων (PILLOTIS).

Άρθρον 3.

Σύνθεσις - Διάταξις κτιρίων - Μορφολογικά στοιχεία.

1. Η Όγκοπλαστική μορφή των κτιρίων πρέπει να προσεγγίξη παραδοσιακά πρότυπα ως προς την σύνθεσιν την κλίμακα και τας αναλογίας των όγκων.

Η Ε.Ε.Α.Ε. δύναται κατά την κρίσιν της, να επιβάλη τροποποιήσεις, ως προς την άνεξαρτοποιήσιν τμημάτων του όγκου του κτιρίου μέχρι και εις απολύτως διακεκριμένα κτίρια, εάν τουτο επιβάλλεται από τας συνθήκας και τά χαρακτηριστικά πρότυπα του περιβάλλοντος.

2. Αί οίκοδομαί δέον όπως καλύπτονται διά στέγης μορφής όμοιάς των παραδοσιακών (τετρακλινούς, δικλινούς, μονοκλινούς) μετά των άντιστοιχών προεξοχών, κατά τά επικρατούντα παραδοσιακά πρότυπα του άμέσου περιβάλλοντος αυτών.

Άπαγορεύεται ή συνέχισις των οίκοδομικών έργασιών αίτινες ακολουθούν τας τοιαύτας του φέροντος όργανισμοϋ και των τοίχων πληρώσεως του κτιρίου πρό τής περατώσεως των έργασιών κατασκευής τής στέγης. Η στέγη είναι ύποχρεωτική έστω και εάν άνωθεν του κατασκευαζομένου τμήματος οίκοδομής επιτρέπεται ή προβλέπεται ή κατασκευή επί πλέον όρόφου.

3.α. Η τελική έπιξεργασία των έξωτερικών ύψων των κτιρίων διαμορφώνεται κατά τά παραδοσιακά πρότυπα από άπόψεως ύλικού και τρόπου κατασκευής.

Αί ύψεις διατάσσονται κατά επίπεδα με μέγιστον πλάτος έξι (6) μέτρων.

β. Το έπιχρισμα ή αί έξωτερική ύψις των κτιρίων δέον να διαμορφούνται δι' άδροϋ έπιχρισματος ή δι' έμφανοϋς λιθοδομής με άρμολόγημα (ξηρολιθιά) ή διά λιθοδομής άνευ άρμολόγηματος.

Επιτρέπεται και συνδυασμός των άνω κατασκευών, ως εν μέρει σοβάς και εν μέρει έμφανής λιθοδομή κατά μονάδα έπιφανείας.

γ. Ο όροφος δύναται να προεξέξη του ίσογειου τό πολυ κατά 0,4 μ.

4. Τά βοηθητικά κτίσματα δέον όπως κατασκευάζονται συμφώνως προς τά εις τας προηγούμενας παραγράφους του παρόντος άρθρου αναφερόμενα διά τά κυρίως κτίρια, δύναται όμως να κατασκευασθούν, κατόπιν έγκρίσεως τής Ε.Ε.Α.Ε και δι' ευτελεστέρων ύλικών, άν τουτο συναντάται εις τόν οικισμόν ως παραδοσιακόν στοιχείον.

Η στέγη επιτρέπεται να είναι και μονοκλινης με τό ύψηλότερον σημείον της εις τό όριον του οίκοπέδου.

5. Η κατασκευή ενός έκάστου των κατωτέρω στοιχείων των οίκοδομών επιτρέπεται μόνον εάν άπαντώνται κατά κανόνα και όχι κατ' εξαίρεσιν εις τας οίκοδομάς του άμέσου περιβάλλοντος του κτιρίου.

α) Έξωστών άνοικτών ή κλειστών εν έσοχη ή εν έξοχη έως 3 μ. πλάτος

β) Προστεγασμάτων

γ) Κλιμάκων άνοικτών

δ) Στοών

ε) Τοίχων άντιστηριζέως ύψους έως 1,2

στ) Κογχών

ζ) Πέργκολας

η) Άρχιτεκτονικών προεξοχών και λοιπών λειτουργικών ή διακοσμητικών στοιχείων.

6. Άπαντα τά κατά την προηγούμενην παράγραφον στοιχεία ως και αί κλινοδόχοι προσαρμόζονται ως προς την μορφήν, τό ύλικόν, τόν τρόπον κατασκευής και τούς χρωματισμούς, προς τά παραδοσιακά πρότυπα του άμέσου περιβάλλοντος τής οίκοδομής.

7. Τά κουφώματα θυρών, προθηκών και παραθύρων των διαφόρων όρόφων δέον να διατάσσονται επί του αύτου κατακόρυφου άξονος, μη αποκλειομένης και τής κατά σειράν τοποθέτησεως των άνοιγμάτων εις τόν όροφον.

Τό πλάτος των κουφωμάτων δέον να μη υπερβαίνη τό ένα (1) μέτρον.

Τά άνοιγματα του ίσογειου δέον να είναι κατά 50 % όλιγώτερα εις έπιφάνειαν από τά του όρόφου έξαιρουμένων των περιπτώσεων τής κατασκευής καταστημάτων.

Τά κουφώματα δέον να είναι ξύλινα, χρώματος τό του φυσικού ξύλου ή καφέ σκούρο.

Εις τά παράθυρα δύναται να τοποθετείται έξωτερικώς σιδηροϋν κικλίδωμα παραδοσιακής μορφής.

8. Αί περιφράξεις των οίκοπέδων, κατασκευάζονται εκ λιθοδομής κατά τόν παραδοσιακόν τρόπον, αϋλόθυρα ξυλινή ή σιδηρά άπαγορευομένου του άλουμινίου, χρώματος μαύρου ή φαιού.

Η κατασκευή κτιστού περιφράγματος, έλαχίστου ύψους 1,80 μ. διά την κάλυψιν χώρων έργασίας (άποθηκών, συνεργείων αυτοκινήτων, βιοτεχνιών κ.λπ.) από τούς κοινοχρήστους χώρους του οικισμού δύναται να επιβάλλεται όταν καθ' οιονδήποτε τρόπον έξωτερικεύονται αί ως άνω χρήσεις, κατά την κρίσιν τής Ε.Ε.Α.Ε.

9. Άπαγορεύεται ή τοποθέτησις πετασμάτων (τεντών) εις οίουσδήποτε χώρους, πλην των ίσογειων χώρων παραμονής άτόμων των κέντρων άναψυχής, έστιατορίων κ.λπ. Η μορφή τό χρώμα, τό ύλικόν κ.λπ. των πετασμάτων έναπόκεινται εις την κρίσιν τής Ε.Ε.Α.Ε.

10. Άπαγορεύεται ή άνάρτησις και ή έγκατάστασις φωτεινών ή μη διαφημίσεων. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ή έγκατάστασις διαφημίσεων κατόπιν έγκρίσεως τής Ε.Ε.Α.Ε. καθοριζομένης ύπ' αύτης συγχρόνως τής θέσεως, των διαστάσεων, τής μορφής και του περιεχομένου των, ώστε να μη επηρεάζεται ή χαρακτήρας του άμέσου περιβάλλοντος των.

11. Επιτρέπεται ή τοποθέτησις άπλών ή έγχρωμών έπιγραφών μεγίστου μήκους όχι μεγαλύτερου από τό πλάτος του ή των άνοιγμάτων εις τά όποια άντιστοιχοϋν.

12. Επιβάλλεται ή έγκατάστασις ανά μιξς όμαδικής κεραίας τηλεοράσεως κατά οίκοδομικόν τετράγωνον, εις θέσιν μη έμφανή από των κοινοχρήστων χώρων του οικισμού.

Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ή έγκατάστασις μεμονωμένης κεραίας τηλεοράσεως μόνον εις θέσιν ή όποία δέν προβάλλεται εις κεντρικόν κοινόχρηστον χώρον του οικισμού ή δέν προσβάλλει την μορφήν μεμονωμένων μνημείων ή αξιολόγου αισθητικώς συνόλου, μετά προηγούμενην έγκρισιν τής ΕΕΑΕ.

13. Έκαστον έργον ύποδομής (ΔΕΗ - ΟΤΕ κ.λπ.) και έκάστη έργασία άφορώσα εις την διαμόρφωσιν, τροποποίησιν ή άνάπλασιν κοινοχρήστων χώρων (όδών, λιμένων, κρηπιδωμάτων κ.λπ.), δέον να διαμορφώνεται κατά τρόπον προσαρμοζόμενον εις τά άνάλογα παραδοσιακά πρότυπα.

Η διαμόρφωσις, τροποποίησις ή άνάπλασις των πλατειών δέον να πραγματοποιηται διά πλακίων έμπορίου διαστάσεων 40 x 40 εκ. ή 40 x 50 εκ. ή 50 x 50 εκ. και κατόπιν έγκρίσεως τής Ε.Ε.Α.Ε.

Ειδικώτερον ή τοποθέτησις μετρητών ηλεκτρικού ρεύματος και πάν έτερον στοιχείον παροχής δέον όπως τοποθετείται εις μη προβαλλομένην έπιφάνειαν.

14. Οι Όργανισμοί κοινής όφελείας δέον να άναλαμβάνουν ίδιαις δαπάναις την άνάμορφωσιν και βελτίωσιν των έγκαταστάσεων των εντός του οικισμού, ώστε να μη βλάπτεται ή εικόνα του συνόλου.

"Αρθρον 4.

"Επιτρεπόμεναι Χρήσεις.

1. "Εντός τῶν ὁρίων τοῦ οἰκισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις κτιρίων διὰ κατοικίας, καὶ κτίρια κοινῆς ὠφελείας καὶ κοινωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

2. "Απαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ὀχλουσῶν βιοτεχνιῶν καὶ βιομηχανιῶν ἢ ἄλλων χρήσεων ὑψηλῆς ὀχλήσεως. Διὰ τὴν ἐγκατάστασιν κάθε ἄλλης χρήσεως ἐκτὸς κατοικίας ὡς πρὸς τὴν θέσιν ἐντὸς τοῦ οἰκισμοῦ ἐπιβάλλεται καὶ ἡ προέγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. διὰ τὴν εἰς τὸ στάδιον τῶν προσχεδίων ὑποβαλλομένην μελέτην.

"Αρθρον 5.

Παρεκκλίσεις.

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀποκατάστασιν παλαιῶν κτιρίων ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τούτου ἀποδεικνυομένου διὰ φωτογραφιῶν, δεόντως θεωρημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομῆς ἔστω καὶ ἂν αἱ αἰτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τὸ μέγιστον ὕψος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων καὶ τὸν συντελεστὴν δομῆσεως.

2. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐρειπωμένων κτισμάτων ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστήλωσις των ἔστω καὶ ἂν αἱ ἀπαιτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος. Ἡ ἀναστήλωσις ἐπιτρέπεται κατόπιν τεκμηριωμένης ἐρεῦνης ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποδεικνύεται ἡ ἀκριβὴς ἀρχικὴ μορφή τοῦ κτίσματος.

"Αρθρον 6.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ τὴν κατεδάφισιν παλαιῶν κτισμάτων ἢ τὴν ἀφαίρεσιν στοιχείων ἐξ αὐτῶν λειτουργικῶν ἢ διακοσμητικῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν καθαιρέσιν στοιχείων ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδρα, λιθόστρωτα, κρήνη, φρέατα κ.λπ.), ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ σχετικὴ ἄδεια κατεδάφισεως ἢ καθαιρέσεως παρέχεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι τὸ πρὸς κατεδάφισιν ἢ καθαιρέσιν στοιχείου δὲν ἀποτελεῖ ἀξιόλογον ἢ χαρακτηριστικὸν (πρότυπον) δεῖγμα διὰ τὸν οἰκισμὸν.

2. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί. Εἰς περιπτώσιν κεκλιμένου ἐδάφους, ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς μέτρου καὶ εἴκοσιν ἑκατοστῶν (1,20) τοῦ μέτρου.

3. Παρέκκλισις τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὕψους ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε., καὶ μόνον εἰς περιπτώσιν ὅπου

τούτο ἐπιβάλλεται ἀπολύτως διὰ λόγους τεχνικοῦς ἢ καὶ αἰσθητικοῦς καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ κατασκευὴ αὕτη δύναται νὰ ἐνταχθῇ αἰσθητικῶς εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ οἰκισμοῦ.

4. Εἰς περιπτώσιν κατασκευῆς τοίχων ἀντιστηρίξεως, οὗτοι διαμορφοῦνται, ἀπὸ ἀπόψεως ὕψους καὶ τρόπου κατασκευῆς, συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα, δηλ. ξερολιθιὰ ἐμφανῆ λιθοδομὴ με ἀρμούς ἐν ἔσοχῇ ἢ πιτσιλωτῶ.

5. Δὲν ἔχει ἐφαρμογὴ τὸ ἀρθρο 102 τοῦ Γ Ο Κ διὰ τὸν οἰκισμὸν τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 7.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν οἰασδῆποτε ἀδείας οἰκοδομῆς (ἀνεγέρσεως νέου κτιρίου, προσθήκης, ἐπισκευῆς κ.λπ.) ἀπαιτεῖται πέραν τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων στοιχείων καὶ ἡ ὑποβολὴ τοῦλάχιστον δύο φωτογραφιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἀπεικονίζεται τὸ οἰκόπεδον μετὰ τοῦ τυχόν ὑπάρχοντος κτίσματος καὶ τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος αὐτοῦ.

2. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας ἀνεγέρσεως νέας οἰκοδομῆς, ἐπισκευῆς ἀποκαταστάσεως, προσθήκης ἢ κατασκευῆς ἔργων ἢ ἐργασιῶν καθαιρέσεως ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. "Αδειαι ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφαρμοσθεῖσαι εἰς τὸ ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐξωτερικῶν ὕψων τοῦ κτιρίου δέον ὅπως ἀναθεωρηθοῦν ὑποκείμεναι εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ὡς πρὸς τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὴν μορφήν τοῦ κτιρίου, ἰσχύουσαι ὡς ἔχουν ὡς πρὸς τὸν συντελεστὴν δομῆσεως.

4. Ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 27067/1.11.1978 (περὶ τῆς διαδικασίας καὶ τοῦ τρόπου ἐκδόσεως καὶ ἐλέγχου τῶν ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν (Φ.Ε.Κ. 585/Δ/78) ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, τελικὴ θεώρησις τῆς ἀδείας, ἀπαραίτητος διὰ τὴν σύνδεσιν τοῦ κτιρίου μετὰ τῶν δικτύων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως παρέχεται, διὰ τοὺς οἰκισμοὺς τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ παρόντος, μετὰ τὴν ὑποβολὴν δύο τοῦλάχιστον φωτογραφιῶν τοῦ κτιρίου καὶ τῆς βεβαιώσεως τῆς ἀρμοδίας πολεοδομικῆς ὑπηρεσίας περὶ τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Α.Ε. σχεδίων τῆς μελέτης.

5. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 28 Φεβρουαρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

1.ΑΝΑΛΥΣΗ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ:

1.1 ΓΕΝΙΚΑ:

Το Αρχοντικό Αναγνωστιάδη βρίσκεται στην πόλη των Τρικάλων, στον ιστορικό και διατηρητέο οικισμό γνωστό με το όνομα Βαρούσι. Η ακριβής του θέση είναι επί των οδών Παύλου Μελά και Τέλλου Άγρα απέναντι από τον Ι.Ναό της Αγ. Παρασκευής. Είναι διώροφο με κεραμοσκεπή. Πρόκειται για σύνθετη κατασκευή (λιθοδομή, πλινθοδομή, ξυλόπηκτη τοιχοποιία και αοπτοπλινθοδομή). Χρονολογείται στα τέλη του 18^{ου} αιώνα. Το Αρχοντικό είναι ιδιοκτησία των τέκνων της τελευταίας γόνου της γνωστής οικογένειας Αναγνωστιάδη, Αρετής το γένος Αναγνωστιάδη και του συζύγου της Γεωργίου Μοράκη, Γρηγορίου και Αλέξανδρου-Χρήστου Μοράκη. Χρησιμοποιείται δε μέχρι σήμερα ως κατοικία της οικογένειας.

1.2 ΙΣΤΟΡΙΚΑ:

1.2.1 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΣΥΝΟΙΚΙΑ «ΒΑΡΟΥΣΙ»:

Στη ΒΔ Θεσσαλία πολλές ήταν οι πόλεις που ήκμασαν στις χιλιετηρίδες που πέρασαν. Η αρχαία Τρίκκη είναι η μόνη πόλη της περιοχής που παραμένει από τους προϊστορικούς χρόνους με το ίδιο όνομα . Υπάρχει όμως και μια συνοικία που κατά την μακραίωνη ιστορία του τόπου μας, πότε ήκμαζε και πότε παρήκμαζε, αλλά ποτέ δεν ερημώθηκε. Η συνοικία αυτή είναι το Βαρούσι του οποίου η θέση, ο προσανατολισμός, η μικρή κατωφέρεια του εδάφους και η σύσταση του συνετέλεσαν στην διατήρηση του στο πέρασμα των αιώνων .

Δεν γνωρίζουμε ακριβώς πότε η συνοικία ονομάστηκε Βαρούσι. Κατά την γνώμη μας η σωστότερη εκδοχή είναι του κ. Γ.

Μοσχόπουλου που υποστηρίζει ότι είναι η έξω και γύρω από το Φρούριο χριστιανική συνοικία, γιατί στο Βαρούσι δεν υπήρξε ποτέ τζαμί, ενώ γύρω από την συνοικία αυτή χτίστηκαν 8 τζαμιά επί τουρκοκρατίας και αυτό επειδή οι οθωμανικές αρχές καθιέρωσαν τον θεσμό των αυτόνομων οικισμών (μιλέτια) ανάλογα με τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις. Το γεγονός αυτό ενισχύεται και από την ύπαρξη πολυάριθμων εκκλησιών στον οικισμό.

Οι κάτοικοι της συνοικίας έχοντας αντιληφθεί ότι το Βαρούσι μας δένει με τις ρίζες μας και την παράδοση, και ενώνει με μία ανάσα εποχές που τις χωρίζουν αιώνες και γίνεται γέφυρα που οι άκρες της αγγίζουν τους πόλους του χθες και του σήμερα, άρχισαν να ανακαινίζουν όσο το δυνατόν πιστότερα, άλλοτε με επιτυχία και άλλοτε κακότεχνα, τα πατρογονικά τους σπίτια.

1.2.2 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ **ΦΑΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΡΗΣΗ:**

Με γνώμονα τις πηγές (ιστορικά κείμενα) και τις φωτογραφίες συμπεραίνεται ότι το κτίριο είχε τέσσερις φάσεις κατασκευής.

Στην αρχική, (επί τουρκοκρατίας μικρότερο προς τα όρια της ιδιοκτησίας Σιμή και προς Βορρά) αποτελούσε ενιαίο σύνολο με το αρχοντικό Σιμή χαρακτηρισμένο σαν κτίριο συνοδείας του, δεδομένου ότι σε αυτό στεγάζονταν αποθηκευτικοί χώροι και δευτερεύουσες χρήσεις στο ισόγειο στο δε όροφο ο γυναικωνίτης, για τη λειτουργία του οποίου η τοιχοποιία μεταξύ των δύο βραχιόνων ήταν ξύλινης

κατασκευής (καφασωτό) και αντικαταστάθηκε στην επόμενη φάση από οπτοπλινθοδομή. Το κτίριο ακολούθως αποκτούσε εξωτερικά μία πλαστικότητα νεοκλασικού τύπου (νεοκλασικίζουσα μορφή) στο εσωτερικό της αυλής. Αυτό απορρέει από την γενική διάταξη της κάτοψης αλλά και από τη συμμετρία των παραθύρων στην όψη.

Η είσοδος στον προαύλιο χώρο του σπιτιού γινόταν από τον ανατολικό ημιυπαίθριο χώρο, στον οποίο υπάρχουν δύο διακοσμημένοι πεσσοί για την στήριξη του προεξέχοντος δωματίου του ορόφου. Στην τρίτη φάση του ο δεξιός βραχίονας επεκτείνεται μέχρι τα όρια του οικοπέδου με την ιδιοκτησία Σιμή, με λιθοδομή στην τοιχοποιία του ισόγειου και του ορόφου η οποία εφάπτεται του ορίου και της Τέλλου Άγρα. Οι διαιρέσεις του ορόφου είναι από ξυλοκατασκευή. Στην τέταρτη φάση παρατηρείται επέκταση προς Βορρά με την κουζίνα και το WC στον όροφο όπως προκύπτει από την αποτύπωση του Δήμου Τρικκαίων (βλέπε αντίστοιχα σχέδια), επέκταση που έγινε σίγουρα λόγω της πολυπληθούς οικογένειας του τελευταίου ιδιοκτήτη (Χρήστου Αναγνωστιάδη). Το τμήμα αυτό έχει καταρρεύσει.

1.3 ΓΕΝΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ:

1.3.1 ΚΤΙΡΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ:

Η είσοδος της αυλής βρίσκεται στο ανατολικό τμήμα του περιβόλου επί της Παύλου Μελά. Εσωτερικά της αυλής, στο ΒΑ μέρος υπάρχουν το πλυσταριό και ένας βοηθητικός χώρος. Η κεντρική είσοδος του σπιτιού βρίσκεται εσωτερικά στην αυλή, στο μέσο της όψης του κτιρίου. Στο ισόγειο υπάρχουν τα κελάρια, βοηθητικοί χώροι, οι αποθήκες και οι χώροι του υπηρετικού προσωπικού. Το μαγειρείο ήταν στο τμήμα που έχει καταστραφεί. Στον όροφο, στην απόληξη της σκάλας διαμορφώνεται η σάλα (χώρος υποδοχής και καθημερινό) και οι κοιτώνες. Στην παρούσα φάση κάποιοι από τους ισόγειους χώρους χρησιμοποιούνται σαν αποθηκευτικοί ενώ σε πολλούς άλλους δεν υπάρχει πρόσβαση εσωτερικά στο ισόγειο. Το μαγειρείο πλέον βρίσκεται στον όροφο καθώς και η τραπεζαρία και τα υπνοδωμάτια. Το WC έχει τοποθετηθεί στο πρώην πλυσταριό, εκτός του κτιρίου, δεδομένου ότι παρατηρείται έντονη γήρανση της ξύλινης κατασκευής του ορόφου (τοιχοποιία-δάπεδα)

1.3.2 ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ:

Η ογκοπλαστική διαμόρφωση του κτιρίου, με τον κεντρικό κορμό και τους δύο συμμετρικούς βραχίονες στα άκρα του, μας παραπέμπει

σε νεοκλασικίζουσες μορφές σχήματος «Π». Λόγω της έλλειψης ασφάλειας την περίοδο που χτίστηκε το κτίριο έχει πάρει φρουριακή μορφή με ελάχιστα ανοίγματα στο ισόγειο και ψηλό περίβολο. Γενικά στο ισόγειο υπερτερούν τα πλήρη από τα κενά, με εξαίρεση την εσωτερική όψη (βόρεια) όπου διακρίνουμε αρκετά ανοίγματα, ενώ στις όψεις του ορόφου έχουμε πληθώρα ανοιγμάτων. Ορισμένα από αυτά δημιουργήθηκαν καθαρά για λόγους αισθητικής και συμμετρίας. Ένα άλλο στοιχείο που συμπληρώνει την ογκοπλαστική διαμόρφωση του κτιρίου είναι τα σαχνισιά, που βρίσκονται στην ανατολική όψη (στοιχείο που συναντάμε κατα κόρον σε ολόκληρη την συνοικία). Η στέγη έχει πολλές ρύσεις οι οποίες διαμορφώνονται από την πολυπλοκότητα της κάτοψης. Η απορροή των ομβρίων υδάτων είναι ελεύθερη. Τα κεραμίδια είναι σήμερα ρωμαϊκού τύπου.

Γενικά παρατηρείται μια αναλογία στις διαστάσεις των παραθύρων (4/9) και είναι τοποθετημένα συμμετρικά κατά τον οριζόντιο άξονα. Ο κάθετος άξονας της πόρτας συμπίπτει με τον κάθετο άξονα του παραθύρου του ορόφου πάνω από αυτήν. Η πόρτα και τα περισσότερα εξώφυλλα είναι ταμπλαδωτά, ενώ ορισμένα στο ισόγειο διατηρούν την αρχική τους μορφή με εξωτερικά σκούρα ενιαία, (δύο μασίφ φύλλα σε κάθε παράθυρο - κανάτια) όπως στο ισόγειο δίπλα στην κύρια είσοδο προς τα δυτικά. Όλα τα ανοίγματα έχουν φεγγίτες (εξαίρεση αποτελούν η βοηθητική πόρτα και τα ανοίγματα της πέτρινης όψης). Στην απόληξη των τοίχων του ορόφου σχηματίζεται κυκλικό γείσο (κορνίζα) από τραβηχτό κονίαμα πάνω σε ξύλινη κατασκευή. Σε μεγάλο μέρος των όψεων η μετώπη των δοκών-δαπέδων καλύπτεται με διακοσμητική σανίδα που περιτρέχει και διαχωρίζει οριζόντια το ισόγειο από τον όροφο. Η σανίδα αυτή διακρίνεται σήμερα από τον εξωτερικό εξώστη, στη νότια όψη, έως το σαχνισί στην εσωτερική αυλή. Στις συνδέσεις των περιμετρικών τοίχων της ανοδομής έχουν τοποθετηθεί σανιδωτοί ψευδοπεσσοί με επίκρανα για να διακοσμήσουν τις απολήξεις αυτές, καθώς και για την αποφυγή ρωγμών στο επίχρισμα, περιγράφοντας με αυτόν τον τρόπο τις κάθετες επιφάνειες.

1.3.3 ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ:

Η θεμελίωση του κτιρίου, σύμφωνα με τις ενδείξεις που έχουμε είναι λίθινη με ύψος περίπου 1.20m. Οι τοίχοι του ισόγειου είναι φέροντες είτε από αργολιθοδομή με ασβεστοκονίαμμα είτε από αοπτοπλινθοδομή (άψητα πλινθιά) όπου στον όροφο αντιστοιχεί το προεξέχον τμήμα εσωτερικά (στην αυλή), όπως και σε τμήμα επί της οδού Τέλλου Άγρα, όπου όμως το τμήμα της τοιχοποιίας από τη θεμελίωση έως και 1.00m περίπου άνω της εκάστοτε στάθμης του

δρόμου είναι κατασκευασμένο από αργολιθοδομή. Αοπτοπλινθοδομή επίσης παρουσιάζεται σε εσωτερικές φέρουσες διαιρέσεις ισογείου με ενσωματωμένους ξύλινους ορθοστάτες. Από συμπαγή τούβλα (οπτόπλινθοι) είναι κατασκευασμένη μία μόνο μικρή τοιχοποιία στο δυτικό τμήμα του κτιρίου. Στο ισόγειο στη βορεινή πλευρά του βορειοδυτικού βραχίονα διακρίνονται και κάθετοι ξύλινοι ορθοστάτες ενταγμένοι στην λιθοδομή.

Στο σωζόμενο τμήμα του ορόφου η τοιχοποιία είναι κατασκευασμένη από μπαγδατή (ξύλινη κατασκευή από κάθετους ορθοστάτες και πηχάκια εσωτερικά και εξωτερικά, επιχρισμένη, με κονίαμα από άχυρο και ασβέστη). Εσωτερική τοιχοποιία, του τμήματος του κτιρίου που δεν είναι σε χρήση, συνεχίζει πέτρινη και στον όροφο και συμπληρώνεται εκατέρωθεν από τσατμά, ώστε να στηρίζει το τζάκι και να προστατεύει το κτίσμα από πιθανή πυρκαγιά. Η εστία αυτή έχει πλέον καταστραφεί. Στον όροφο παρατηρούνται επίσης τοιχοποιίες από οπτόπλινθους (στην εσωτερική όψη της αυλής) και από αοπτόπλινθους επί της Τέλλου Άγρα από την ανακατασκευασμένη μετά τους σεισμούς λιθοδομή στο δυτικό τμήμα έως τον εξώστη. Οι θέσεις και το είδος κατασκευής της τοιχοποιίας του ισογείου και του ορόφου απεικονίζονται στις αντίστοιχες κατόψεις.

Τα δάπεδα του ισογείου είναι από σχιστόπλακες της περιοχής (ψαμμίτης) και οι οροφές σανιδωτές με αρμοκάλυπτα και περιμετρικό περιθώριο τελειώματος. Το πάτωμα του ορόφου είναι συνδεδεμένο με την τοιχοποιία διαμέσου στρωτήρων που την περιτρέχουν, στους οποίους εδράζονται οι δοκοί του δαπέδου. Στην οροφή το επίχρισμα καταλήγει σε σχήμα $\frac{1}{4}$ του κύκλου ως γείσο στο σανίδωμα.

Η σκάλα μέχρι το πλατύσκαλο και σε ύψος +1.40 είναι λίθινη, ενώ η συνέχεια της είναι ξύλινη μέχρι τον όροφο. Το άνοιγμα της στέφεται από αψίδωμα (σε εσοχή και προεξοχή), που για λόγους συμμετρίας και μόνον επαναλαμβάνεται και δεξιά της σκάλας ανόδου, ενώ στον όροφο καταλαμβάνει όλο το άνοιγμα. Στο πλατύσκαλο το ξύλινο διάφραγμα με πόρτα απομονώνει τον όροφο.

Οι πόρτες είναι δίφυλλες ταμπλαδωτές με σανιδωτή στέψη.

Στο ισόγειο παρατηρούνται εσωτερικά ανοίγματα (πόρτες ή παράθυρα) τα οποία έχουν κλείσει από τη μία πλευρά της τοιχοποιίας, από την άλλη όμως συνεχίζουν να υφίστανται μόνον εξωτερικά.

Στις γωνίες των εσωτερικών τοίχων, υπάρχουν αντίστοιχοι ψευδοπεσσοί με αυτούς των εξωτερικών τοίχων, με επίκρανα για να διακοσμήσουν τις απολήξεις αυτές.

Ιδιαίτερη μορφή έχει το κιγκλίδωμα του εξωτερικού εξώστη, (σαφώς μεταγενέστερα τοποθετημένο της αρχικής κατασκευής) γιατί

μας θυμίζει ART NOUVEAU του 1930. Είναι κατασκευασμένο από σίδηρο και σχηματίζει καμπυλόμορφα και ελλειπτικά σχήματα.

1.4 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ:

Γενικά το κτίριο αντιμετωπίζει προβλήματα στατικότητας. Αναλυτικά :

Στην τοιχοποιία του ισογείου διακρίνονται μικρομετατοπίσεις δια γυμνού οφθαλμού. Σημαντικές παραμορφώσεις παρουσιάζονται στα σημεία που εδράζεται τό δάπεδο του ορόφου όπου διακρίνει κανείς αλλοιώσεις (φούσκωμα) στο επίχρισμα. Αυτό οφείλεται κυρίως στην καταπόνηση ή και την υποχώρηση (σάπισμα) των οριζοντίων ξύλινων στοιχείων που φέρουν τις δοκούς του δαπέδου και στις ίδιες τις δοκούς, που ανάλογα με την κατάστασή τους επιδρούν στα άκρα (σημεία έδρασής τους). Στη συμπεριφορά αυτή του συστήματος των φορέων του δαπέδου οφείλεται και ένα μεγάλο μέρος των προβλημάτων αποδιοργάνωσης που παρουσιάζονται στις ενώσεις μεταξύ των τοίχων του ορόφου. Δηλαδή οι μικρές αυτές υποχωρήσεις στο δάπεδο συνετέλεσαν στο να δημιουργηθούν οι αποκολλήσεις στον όροφο.

Στον κάθετο ξύλινο φορέα άλλοι παράγοντες που συνέβαλαν είναι: η ίδια η γήρανση των υλικών, τυχόν αστοχίες στην κατασκευή, οι διάφορες επεμβάσεις, και δεν αποκλείεται η καταπόνηση και αποδιοργάνωση εξαιτίας των σεισμών που έπληξαν την περιοχή. (Γνωστές είναι οι ζημιές από τους σεισμούς του '53 του '68 και του 1995). Εξωτερικά παρατηρούνται οι επεμβάσεις που έχουν γίνει με τσιμεντοκονίαμα και αυτό επειδή έχει αποσυγκολληθεί το επίχρισμα για την προστασία των αοιπτοπλινθοδομών. Επίσης τσιμεντοκονίαμα έχει τοποθετηθεί στην ένωση του λιθόκτιστου με τον τοίχο από αοιπτόπλινθους (επιχρισμένους). Επιπροσθέτως στη νότια όψη στον λιθόκτιστο τοίχο ένα άνοιγμα που αρχικά ήταν παράθυρο έχει μετατραπεί προσωρινά σε πόρτα.

Στον όροφο διακρίνεται αποκόλληση των περισσότερων κάθετων τοίχων από τους εξωτερικούς περιμετρικά. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την εμφάνιση ρωγμών. Γενικά η επικάλυψη του πατώματος είναι σε καλή κατάσταση αλλά λόγω της φθοράς των ξύλινων φορέων έχουν δημιουργηθεί μικρά κενά. Επίσης παρατηρείται στα πατώματα ένα βέλος κάμψης με μικρή απόκλιση από την οριζόντιο. Εξωτερικά στον όροφο διακρίνουμε διαγώνιες ρωγμές σε ορισμένα παράθυρα, ενώ στο βόρειο σαχισί της ανατολικής πλευράς, ένα μέρος του, καθαιρέθηκε για την αποκατάσταση του μαντρότοιχου. Το βόρειο τμήμα της προσθήκης έχει καταρρεύσει καθώς και ο τοίχος που συνέδεε το δυτικό τμήμα και κατά συνέπεια και το πάτωμά του. Ο

τοίχος που απέμεινε παρουσιάζει απόκλιση από την καθετότητα λόγω των φορτίων της στέγης. Στον ανατολικό βραχίονα, στη βορεινή όψη ένα από τα δύο παράθυρα έχει χτιστεί.

Αξιοσημείωτο επίσης είναι ότι η στέγη δεν συνδέεται με την τοιχοποιία, αλλά εδράζεται σε αυτή. Στηρίζεται πάνω σε περιμετρικό ξύλινο σενάζ κάτω από το οποίο σε πολλά σημεία για να διατηρηθεί ενιαία η οριζόντια στάθμη έχουν τοποθετηθεί προσωρινά μικρά ξύλινα τεμάχια (μπαγαδάκια).

1.5 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ:

Οι κατασκευαστικές φάσεις του κτιρίου αναφέρονται στην παράγραφο 1.2.2 και οι αιτίες των φθορών στην παράγραφο 1.4 . Προκύπτει επομένως η ανάγκη για την άμεση, σαφώς προσδιορισμένη και έντιμη επέμβαση ανάπλασης του κτιρίου

2. ΣΥΝΘΕΣΗ-ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ

2.1 ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ

Στην υπ' αρ. ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/1282/37725/14-7-93 Υπουργική Απόφαση που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 602/Β/12-8-93, όπου χαρακτηρίζεται το Αρχοντικό Αναγνωστιάδη ως Ιστορικό Διατηρητέο Μνημείο, αναφέρεται ότι αποτελεί αξιόλογο και αντιπροσωπευτικό δείγμα της παραδοσιακής Αρχιτεκτονικής του περασμένου αιώνα στα Τρίκαλα, σημαντικό για τη μελέτη της εξέλιξης της Αρχιτεκτονικής στην περιοχή της Δυτικής Θεσσαλίας και μαζί με τα γειτονικά του κτίρια αποτελεί ένα ενδιαφέρον Πολεοδομικό και Αρχιτεκτονικό σύνολο. Η σωστή ανάπλασή του θα αποτελέσει παράδειγμα για τα υπόλοιπα κτίσματα της συνοικίας αφού υπάρχουν κακοτεχνίες και πολλές φορές ανέντιμες επεμβάσεις, εσκεμμένες ή όχι, σε αντίστοιχες περιπτώσεις εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων.

Στόχος της επέμβασης είναι η αντιμετώπιση της στατικής ανεπάρκειας του κτιρίου, η αισθητική ανάπλαση των όψεων, η αποκατάσταση πατωμάτων-εσωτερικών και εξωτερικών τοίχων, της στέγης αλλά και η ανακατασκευή του ΝΔ τμήματος του κτιρίου το οποίο είχε καταρρεύσει μετά το σεισμό του 1995. Επιδίωξη είναι το κτίριο να επανέλθει στην κατάσταση που ήταν πριν από 20 χρόνια και αυτό γιατί αν επιχειρήσουμε να το φέρουμε στην αρχική του μορφή θα χάσουμε ένα μεγάλο μέρος της ιστορικότητας του. Για λόγους κατασκευαστικούς και όχι μόνο, το τμήμα του ισογείου που

ανακατασκευάζεται αλλάζει χρήση από στεγασμένο χώρο σε κοιτώνα. Δεδομένου ότι η κάλυψη παραμένει η ίδια, η αλλαγή των υλικών κατασκευής θετικά μόνον αποτελέσματα έχει στη δευτερεύουσα εσωτερική όψη που είναι εγκλωβισμένη από τον περιμετρικό μαντρότοιχο στην εσωτερική αυλή της ιδιοκτησίας στη ΒΔ πλευρά του οικοπέδου.

2.2 ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ

Προτείνεται η ανάπλαση να ακολουθήσει τις παρακάτω αρχές :

- Διατήρηση και συντήρηση του μέγιστου δυνατού από το αυθεντικό υλικό.

- Συντήρηση, προστασία και διάσωση όσων στοιχείων βοηθούν στην αναγνώριση της αρχιτεκτονικής μορφής προηγούμενων φάσεων

- Διατήρηση των στοιχείων που ανήκουν σε πρόσφατες φάσεις και αφορούν επεμβάσεις λειτουργικού και όχι καθαρά στερεωτικού χαρακτήρα (πλυσταριό, αποθηκευτικοί χώροι).

- Διατήρηση της τελικής όψης με επίχρισμα, δεδομένου ότι εκτός από το γεγονός ότι όλες οι όψεις ήταν επιχρισμένες από την πρώτη φάση κατασκευής του κτιρίου αυτό αποτελεί βασικό στοιχείο προστασίας της τοιχοποιίας είτε αυτή είναι από λιθοδομή, ξύλινη κατασκευή, πλίνθους συμπαγείς ή και αοπτόπλινθους.

- Διατήρηση των εσωτερικών χώρων όπως υπάρχουν σήμερα με ελάχιστες μόνο επεμβάσεις εσωτερικά μόνον όταν είναι απολύτως απαραίτητες για τη σημερινή χρήση του.

- Αφαίρεση παλαιότερων επεμβάσεων καθαρά στερεωτικού χαρακτήρα (σφράγιση ανοιγμάτων, επισκευές με τσιμεντοκονίαμα) που αλλοιώνουν σημαντικά την αρχιτεκτονική μορφή του κτιρίου.

- Αφαίρεση παλαιών κουφωμάτων που προκαλούν σημαντική αλλοίωση και μπορούν να αντικατασταθούν με νέα βελτιωμένα στοιχεία από αισθητική, λειτουργική και κατασκευαστική πλευρά.

- Χρήση παραδοσιακών υλικών και τρόπων δομής βελτιωμένων εάν κριθεί απαραίτητο.

- Τα νέα υλικά , στοιχεία και μέθοδοι , πρέπει να είναι συμβατά με τα παραδοσιακά όχι μόνον όσον αφορά τις φυσικές και μηχανικές τους ιδιότητες, αλλά και αισθητικά.

- Η κατά το δυνατόν αναστρεψιμότητα των υλικών των επεμβάσεων.

2.3 ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Ο καλύτερος τρόπος συντήρησης ενός κτιρίου (πολύ δε περισσότερο όταν έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο) είναι η επαναχρησιμοποίησή του ή όπως στην περίπτωση του Αρχοντικού Αναγνωστιάδη η μη διακοπή της χρήσης του. Με την παρούσα μελέτη προτείνεται η αλλαγή χρήσης από κατοικία σε παραδοσιακό κατάλυμα.

Η νέα του χρήση είναι θετικός παράγων τόσο για το κτίριο (δεδομένου ότι θα συντηρηθεί και διατηρηθεί για μεγάλο επιπλέον χρονικό διάστημα και θα υπάρχει η δυνατότητα να το επισκεφθεί όποιος το επιθυμεί) όσο και για τον οικισμό του Βαρουσίου, τον οποίο θα επηρεάσει θετικά δίνοντάς του νέα πνοή και θα αποτελέσει κίνητρο για να γίνει ευρύτερα γνωστός.

Ο βαθμός ανάπλασης δεν προκαλεί την παραμικρή αλλοίωση τόσο στη μορφολογία όσο στην εσωτερική διαρρύθμιση του κτιρίου διατηρώντας τους χώρους όπως κατασκευάστηκαν (με ελάχιστες επεμβάσεις) και τις κύριες όψεις του ως υφίστανται. Η όποια επέμβαση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ευθύνη που έχει ο μελετητής και οι συνεργάτες του απέναντι σε ένα Ιστορικό, Διατηρητέο Μνημείο.

Αναλυτικά:

Στο ισόγειο δημιουργείται εσωτερική επικοινωνία με το δυτικό τμήμα με τη διάνοιξη εσωτερικής θύρας, καθαιρείται μία μικρή τοιχοποιία από οπτοπλινθοδομή και δημιουργείται χώρος παρασκευαστηρίου (πρωινού) κοντά στην είσοδο και δίπλα από την κλίμακα που οδηγεί στον όροφο.

Στον όροφο μετατοπίζεται μία ξύλινη, μη εμφανής εσωτερική διαχωριστική τοιχοποιία για την αναγκαία αύξηση της επιφάνειας χώρου που σήμερα χαρακτηρίζεται βοηθητικός (αποθήκη) και τη μετατροπή του σε κοιτώνα.

Τα WC που κατασκευάζονται σε κάθε κοιτώνα, οι οποίοι προκύπτουν από τη μετονομασία των σημερινών δωματίων χωρίς να αλλάξει το παραμικρό στις διαστάσεις τους, δεν προκαλούν κανένα αντίκτυπο στην εσωτερική δομή και διαρρύθμιση του κτιρίου, αντιθέτως κρίνονται άκρως απαραίτητα για τη λειτουργία του κάθε κοιτώνα.

Οι ιματιοθήκες δεν θα είναι σταθερές (εντοιχιζόμενες), αλλά θα χρησιμοποιηθούν για το σκοπό αυτό κινητά έπιπλα όπως και σήμερα υπάρχουν.

Οι όψεις του κτιρίου επί των οδών Παύλου Μελά και Τέλλου Άγρα παραμένουν αναλλοίωτες, διατηρώντας ακόμα και τους φεγγίτες του ισόγειου με τις αρχικές τους διαστάσεις, αναπροσαρμόζοντας για το λόγο αυτό τη χρήση των χώρων που ανήκουν. Ομοίως και για τη

δευτερεύουσα όψη που εφάπτεται στο όριο με την ιδιοκτησία Σιμή και για την εσωτερική, βορεινή όψη όπου και η είσοδος του κτιρίου.